

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.285/2025/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:

Kft Kft. (cím1)

A felperes jogi képviselője:
Tamás Ügyvéd (cím2)

dr. Gaál András Ügyvédi Iroda – dr. Gaál András

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatósága (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

Csákányiné dr. Kovács Éva kamarai jogtanácsos

A per tárgya:
közigazgatási per

jövedéki ügyben hozott határozat ellen indított

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 2025. október 7. napján kelt 107.K.700.028/2025/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság 2024. május 30. napján jövedéki ellenőrzést folytatott le a felperes adóraktári engedélyes telephelyén. Az elsőfokú adóhatóság a zárójegyzőkönyv megállapításait realizáló, 2024. július 26. napján kelt, iktatószám iktatószámú határozatával a felperes terhére az általa elkövetett jogszabálysértés miatt – a zárjegyek felhelyezése nem felel meg a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 76. § (1) bekezdésében foglaltaknak – 150.000 forint jövedéki bírságot szabott ki. A felperes fellebbezése nyomán eljár a felperes a 2024. október 24. napján kelt, iktatószám1 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[2] A határozatok indokolása szerint a zárjegyek felhelyezése nem felelt meg a Jöt. 76. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek, tekintettel arra, hogy az ellenőrök által szűrőpróbaszerűen kiválasztott és ellenőrzött három darab „ABSOLUT Vodka” elnevezésű szeszestalon a zárjegyek nem közvetlenül a termékek üvegére vagy azzal érintkezve, hanem teljes egészében a termékek nyaka körüli átlátszó, 1 mm-nél vékonyabb védőfóliára voltak felhelyezve, így sérülésmentesen eltávolíthatók voltak, mivel a csomagolás kinyitásakor nem tépődtek le. Az adóhatóság rögzítette, hogy a felperes a jogszabálysértés elkövetésének és feltárásának időpontjában megbízható adózónak minősült, ezért a kiszabható jövedéki bírság felső határa az általános szabályok szerinti 750.000 forint helyett 375.000 forint. Az adóhatóság a jövedéki bírság összegének meghatározása kapcsán a felperes javára értékelte, hogy a felperes jogszabálysértése adóhiány megállapítását nem eredményezte, így a központi költségvetést vagyoni hátrány nem érte, valamint, hogy terhére az előző 3 évben ugyanilyen jogsértés nem került megállapításra. A felperes terhére értékelte azonban, hogy régóta adóraktári engedéllyel rendelkezik, így tisztában kellett lennie a vonatkozó, évek óta ismert hatályban lévő jogszabályi rendelkezésekkel, az elvárt adóügyi eljárásrenddel, régóta forgalmaz jövedéki termékeket, hosszú idő óta helyez fel zárjegyet termékekre. Az adóhatóság a jövedéki bírság összegének mérséklésére vagy kiszabása mellőzésére nem látott lehetőséget, figyelemmel arra, hogy kivételes méltánylást érdemlő körülményt a felperes esetén nem tárt fel, valamint ilyen tény vagy körülményt a felperes sem hozott egyértelműen

a tudomására, ekként a fentieket mérlegelve a kiszabható maximális 375.000 forint helyett 150.000 forintban határozta meg a jövedéki bírság összegét.

A jogerős ítélet

[3] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított.

[4] Ítéletének indokolásában elsőként emelte ki, hogy a helyszíni ellenőrzés zárójegyzőkönyvében foglaltak szerint az ellenőrzött termékek esetén a zárjegyfelhelyezés nem felelt meg a Jöt. 76. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek, és a felperes a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 45/2016. (XI.29.) NGM rendelet 93/F. § (3) bekezdése szerinti egyéb módú zárjegyfelhelyezési engedéllyel sem rendelkezett. Kiemelte, hogy a nem a Jöt. 76. § (1) bekezdésének megfelelően felhelyezett zárjegyű jövedéki terméknek a felperes telephelyén történő tárolása önmagában jövedéki törvénysértést valósít meg, a jövedéki jogszabálysértésre irányuló akarat és szándék nélkül.

[5] Megállapította, hogy az alperesi határozat a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésében és a 2/2015. (XI.23.) KMK véleményben foglalt követelményeknek maradéktalanul megfelelt, megfelelő módon rögzítette a megállapított tényeket és az alperes a felperes által felhozott és véleménye szerint kivételes méltánylást érdemlő, a tőle elvárható gondosság tanúsítását igazoló körülményeket megfelelően értékelte, azokat nem hagyta figyelmen kívül. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes határozata az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 237. § (1) bekezdésében, a Jöt. 99. § (2) bekezdésében és 101. §-ában meghatározott kritériumokat megtartotta.

[6] Utalt rá, hogy az alperes a határozatában rögzítette a felperes javára és terhére figyelembe vett körülményeket, továbbá kifejtette, hogy ezek mérlegelése alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a jövedéki bírság összegét a jogellenes magatartás súlyához igazodva a Jöt. 100. § (2) bekezdése szerint kiszabhatónál alacsonyabb összegben, a maximálisan kiszabható bírság 40 %-ában határozta meg.

[7] Kifejtette, hogy az alperes a jogellenes magatartás súlyának értékelésekor elfogadta, hogy a felperes magatartása nem irányult a Jöt. szabályainak megsértésére, ezért a felperes terhére szándékos és célzatos jogsértést nem is állapított meg, azonban helytállóan rögzítette, hogy a jövedéki bírság kiszabását megalapozó törvényi tényállásnak nem feltétele a szándékosság, azaz gondatlanságból elkövetett mulasztás miatt is kiszabható a jövedéki bírság. Az alperes helytállóan értékelte, hogy a felperes a jogszabályi kötelezettségei teljesítése során nem az adott helyzetben tőle elvárható körültekintéssel járt el. Alappal

hivatkozott arra, hogy a felperes azon előadása, miszerint nem szándékosan mulasztott és nem rosszhiszeműen járt el, valamint a zárjegy felhelyezését nem maga, hanem a megbízottja végezte el, továbbá a részéről milliárdos nagyságban megfizetett jövedéki adó, azaz a jogkövető magatartása, a bírság mértékének meghatározása körében arra felhatalmazó jogszabályhely hiányában nem vehető figyelembe, mivel az adóhatóság csak a Jöt. 99. § (2) bekezdésében és az Art. 237. § (1) bekezdésében előírtakat mérlegelheti. Ezen felperesi előadások továbbá a Jöt. 101. §-a szerint kivételes méltánylást érdemlő körülményként sem értékelhetők. Az alperes a határozatában megindokolta azt is, hogy a Jöt. 101. §-a alapján a jövedéki bírság mérséklésének vagy mellőzésének kivételes méltánylást érdemlő körülmény hiányában nem volt helye. Ennek során figyelembe vette, hogy a felperes nem az adott helyzetben tőle elvárható körülményekkel járt el, annak ellenére, hogy cselekményével a költségvetésnek vagyoni hátrányt nem okozott.

[8] Utalt a Jöt. objektív felelősségi rendszerére, és hangsúlyozta, hogy önmagában az, hogy az alperes a felperes részéről előadott körülményeket nem a felperes várakozása szerint, azaz a felperes részére nem kedvezően értékelte, nem eredményezi az alperesi mérlegelés, az alperesi határozat jogellenességét.

[9] Megállapította, hogy az alperes a jövedéki bírság meghatározására szolgáló körülményeket maradéktalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, és okszerű mérlegeléssel, a törvényben rögzített összepszerűségi keretek között maradvá határozta meg a bírság összegét, amelyről számot adott a határozatában szükséges és elégséges, világos szempontrendszerű indokolásával. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes a jövedéki bírságot eltúlzottnak, aránytalannak tartja, az alperesi határozat jogsértő voltának megállapításához nem vezethet.

[10] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy nem alapos az a kereseti hivatkozás sem, amely szerint a tényállástisztázási, valamint bizonyítási kötelezettségének az adóhatóság nem tett eleget. Az elsőfokú adóhatóság a helyszíni ellenőrzés során feltárta, hogy annak időpontjában a felperes az általa üzemeltetett telephelyen olyan terméket tartott, amelyen a zárjegy felhelyezése nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek. Az elsőfokú adóhatóság a helyszínen feltárt adatokat a helyszínen felvett jegyzőkönyvében rögzítette, a feltárt mulasztás alapjául szolgáló releváns tényeket, körülményeket megfelelően tisztázta.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ac) alpontjai alapján kérte.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási ok körében kifejtette, hogy álláspontja szerint a joggyakorlat továbbfejlesztése azért szükséges, mert az

alperes és az elsőfokú bíróság is téves joggyakorlatot alakított ki a Jöt. 76. § (1) bekezdése vonatkozásában.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok körében előadta, hogy a felvetett jogkérdésnek azért van különös súlya, mert a Jöt. 76. § (1) bekezdésének szigorú alkalmazása nem járhat azzal a következménnyel, hogy a gyártó által az Európai Unióban egységes csomagolással forgalomba hozott termék, amely zárjeggyel is rendelkezik, nem lenne forgalomba hozható Magyarországon, ez ugyanis sértené az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ.) 28. cikkét.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási ok körében arra tekintettel kérte az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának lefolytatásának kezdeményezését, hogy összeegyeztethető-e az EUMSZ. 28-37. cikkeivel, ha a tagállam a zárjegy felhelyezésére olyan intézkedést vezet be, amelynek eredményeképpen a másik tagállamban jogszerűen előállított és forgalomba hozott terméknek az egész Európai Unióban egységes csomagolását a tagállam szabályozása miatt meg kell változtatni, és ez a gyártónak és a kereskedelmi forgalomba hozónak többletköltséget okoz.

[15] Az ügy érdemében kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti a Jöt. 76. § (1) bekezdését és 101. §-át, az Air. 3. §, 4. § és 5. §-át, valamint a Kp. 85. § (5) bekezdését. Előadta, hogy miután a központi költségvetést vagyoni hátrány nem érte, ezért a felperes jövedéki bírsággal való szankcionálása szükségtelen és indokolatlan, így az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak a Jöt. 101. § alapján azt méltányosságból törölnie kellett volna. Kiemelte, hogy a felperes az összességében több mint 5 milliárd forint jövedéki adó megfizetésével egyértelműen jogkövető magatartást tanúsító társaság, amit az alperes is elismert, melyből adódóan érthetetlen számára a jövedéki bírsággal való szankcionálása. Álláspontja szerint tévesen értékelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az egyedi ügy sajátosságait helyesen, logikusan és a súlyuknak megfelelően értékelte, ezért az elsőfokú bíróságnak alkalmaznia kellett volna a 2/2015. (XI.23.) KMK véleményében foglalt megváltoztatási jogkört, és a bírságot törölnie kellett volna. Kifejtette, hogy a felperes a tőle elvárható körültekintéssel járt el, nem vezérelte sem rosszhiszeműség, sem szándékosság az alperes által feltárt jogszabálysértés vonatkozásában. Sérelmezte, hogy az alperes a határozatában kizárólag a felperes terhére értékelhető körülményekre koncentrált, és az egyoldalúan értékelt szempontok (kellő körültekintés hiánya, jelentős gazdálkodói gyakorlat, a vonatkozó jogszabályok ismerete stb.) vizsgálatán túl az egyéb, a felperes által hivatkozott, és egyébként javára értékelhető körülményeket nem értékelte megfelelően. Kiemelte, hogy a felperes javára szóló méltányolható körülményként értékelendő, hogy a hatóság által jogszabálysértőnek ítélt gyakorlat, bár egyértelműen szabályozott jogterületen, de korántsem a felperes által befolyásolható és ellenőrizhető körülmények között történt, melyből adódóan jogszabálysértő az alperes jelentős adózási gyakorlatra történő hivatkozása. Sem a felperesnek, sem a bért munkában a zárjegyfelhelyezést végző társaság alkalmazottainak nem volt döntési autonómiája a vizsgált termékek zárjeggyel való ellátása során. Álláspontja szerint a kiszabott bírság aránytalan, nem szolgálja a jogintézmény célját, és a felperes esetében legfeljebb figyelmeztetésnek, illetőleg javító intézkedések megfogalmazásának lett volna helye. Az alperes a bizonyítékok egyoldalú értékelésével a feltárt jogszabálysértéssel arányban nem álló szankciót alkalmazott. Az alperes teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a jövedéki

ügyekben is érvényesíthető, méltányossági jogkörben való eljárás elvi lehetőségét, mely szerint a körülmények egyenkénti és összességében való értékelése igenis eredményezheti a jövedéki bírság méltányossági alapon való elengedését. A zárjegyek felhelyezése a kérdéses termékek esetében álláspontja szerint nem kifogásolható, az alperes pedig elmulasztotta megjelölni, hogy mely jogszabályi rendelkezés tiltja a kérdéses zárjegyfelhelyezési technikát, illetőleg maga az alperes sem fogalmazott meg másik, jogszerűként értékelendő zárjegyfelhelyezési javaslatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivétellel – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[19] A Kúria előjáróban rámutat, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 171. § b) pontja akként módosította a Kp. 117. § (4) bekezdését, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felet immáron – a korábbi

szabályozással ellentétben – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa)–ac) alpontjai szerinti befogadási okok körében is indokolási kötelezettség terheli, ugyanakkor a törvény nem követeli meg e befogadási okok *részletes* indokolását. A vonatkozó törvényi indokolás szerint „*[i]ndokolt annak rögzítése, hogy főszabály szerint (a törvényi kivételen túl) a megjelölt befogadási ok fennállását részletesen indokolni nem kell.*” E törvénymódosítás 2025. augusztus 19. napján lépett hatályba, így jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének időpontjára (2025. december 10.) figyelemmel a Kúriának már Kp. 117. § (4) bekezdésének új szövegváltozatát kellett alkalmaznia.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyrészt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján kérte arra hivatkozással, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság is téves joggyakorlatot alakított ki a Jöt. 76. § (1) bekezdése vonatkozásában.

[21] A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat], míg a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a befogadás akkor indokolt, ha az egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[22] A Kúria rámutat, hogy a kérelmezőt e befogadási okra hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a fent kifejtettek szerint indokolási kötelezettség terheli. Jelen esetben ugyanakkor a felperes felülvizsgálati kérelmében csupán megjelölte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot, azonban azt semmilyen formában nem indokolta meg, nem fejtette ki, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítását milyen okból, mely elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán tartja indokoltnak, csupán arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Jöt. 76. §-át. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nem volt lehetőség.

[23] A Kúria egyebekben rámutat, hogy jelen ügy nem vet fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdést, amelynek vizsgálata a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadást indokolná. Elvi jelentőségűnek minden olyan jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Kfv.I.35.374/2020/2.; Kfv.III.37.573/2022/2.; Kfv.II.37.712/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.; Kfv.V.35.159/2025/2.]. A felperes által az ügy érdemében előadottak jelentős részben az alperes által elvégzett és a bíróság által jogszerűnek minősített, a bírságösszeg meghatározása érdekében végzett jogi mérlegelés ismételt elvégzésére irányul, mely nem tekinthető elvi jelentőségű jogkérdésnek, vizsgálata tehát nem indokolja a Kúria joggyakorlat egységével vagy továbbfejlesztésével kapcsolatos iránymutatását.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását másrészt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján kérte, arra hivatkozással, hogy a Jöt. 76. § (1) bekezdésének szigorú alkalmazása nem járhat azzal a következménnyel, hogy a gyártó által az Európai Unióban egységes csomagolással forgalomba hozott termék, amely zárjeggyel is rendelkezik, nem lenne forgalomba hozható Magyarországon, ez ugyanis sértené az EUMSZ. 28. cikkét.

[25] A jogkérdés társadalmi jelentősége vagy különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, vagy ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadás viszont ekkor is csak abban az esetben indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben még nem foglalt állást [Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.II.37.596/2023/2.; Kfv.V.35.007/2024/2.; 2/2024. (XII.03.) KK. vélemény 3. pont]. A Kúria azonban rámutat, hogy a zárjegy téves felhelyezésével kapcsolatos jövedéki ügyek nem fordulnak elő nagy számban, továbbá a Jöt. 76. §-ával kapcsolatos jogkérdések a jogalanyok széles körét nem érintik, melyre tekintettel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján történő befogadása nem indokolt.

[26] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjára hivatkozva, az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának lefolytatásának kezdeményezését arra tekintettel kérte, hogy összeegyeztethető-e az EUMSZ. 28-37. cikkeivel, ha a tagállam a zárjegy felhelyezésére olyan intézkedést vezet be, amelynek eredményeképpen a másik tagállamban jogszerűen előállított és forgalomba hozott terméknek az egész Európai Unióban egységes csomagolását a tagállam szabályozása miatt meg kell változtatni, és ez a gyártónak és a kereskedelmi forgalomba hozónak többletköltséget okoz. A Kúria kiemeli, hogy az áruk szabad mozgása mint alapszabadság, illetve az EUMSZ. 28. cikk sérelmére a felperes az elsőfokú peres eljárásban nem hivatkozott, emiatt e kérdésben az elsőfokú bíróság sem foglalt állást, így a felperes ezen felülvizsgálati kérelembeli hivatkozása a Kp. 117. § (3) bekezdése értelmében elkésettnek minősül, következésképp azt a Kúria nem vizsgálhatta. A Kúria rögzíti továbbá, hogy jelen ügyben az sem bizonyított, hogy a zárjegy felhelyezésére irányuló intézkedés indokolná a termékek csomagolásának megváltoztatását, mivel ezt a kérdést az elsőfokú bíróság – felperesi hivatkozás hiányában – nem vizsgálta. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási ok alapján a befogadást ezen okokból kifolyólag nem tartotta indokoltnak.

[27] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, valamint b) pontja szerinti befogadási okokat a felet a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján terhelő részletes indokolási kötelezettség miatt hivatalból nem vizsgálhatta.

[28] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[29] *A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésének 2025. augusztus 19. napján hatályba lépett módosítására figyelemmel – indokolni köteles, ezen indokolásnak azonban nem kell részletesnek lennie. A befogadási okra vonatkozó indokolás teljes hiánya esetén ugyanakkor ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására már nincs lehetőség.*

Záró rész

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[32] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. január 15.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.

előadó bíró

dr. Márton Gizella s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő